

at fru Pernille Frahm går imod, at man skal lægge en masse straffe oven på hinanden, så der er folk, der kan få 5 år og 5 år og 5 år, og det så bliver 15 år. Det er fru Pernille Frahm jo imod, ligesom hun jo også er imod tredobbelt livsvarigt.

Det vil sige, at PET jo altså har leveret, hvad der skal leveres efter den aftale, som var mellem dem. Hvis jeg så bare kalkulerer PET's beslutning over på Udenrigsministeriet, uden at der har været noget at sætte en finger på fra Udenrigsministeriets side, så giver jeg for så vidt en dobbeltstraf til personen, og det ved jeg at fru Pernille Frahm er meget imod i andre sammenhænge.

Formanden:

Så er det hr. Rasmus Prehn som medspørger.

Rasmus Prehn (S):

Der er jo ikke på nogen som helst måde tale om nogen form for straf. Der er slet ikke nogen her i salen, der har talt om straf. Det, der er nogle, der har talt om her i salen, er, at man skal indskærpe over for professor Bent Jensen, at de regler, der er skrevet under på, altså skal overholdes.

Og der vil jeg gerne vide: Når vi har en professor, der allerede en gang har skrevet under på noget og så med det samme efterfølgende simpelt hen har brudt den aftale ved at bryde sin tavshedspligt, offentliggøre personfølsomme oplysninger, offentliggøre ellers særligt fortroligtstemplede oplysninger, hvordan kan udenrigsministeren så vide sig sikker på, at den mand ikke vil gøre det igen?

Udenrigsministeren siger lidt kækt, at han formoder, at professor Bent Jensen har skrevet sig det bag øret, men er det nu tilstrækkeligt, når han ikke engang har overholdt det, han har skrevet under på?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil henholde mig til mine tidligere svar. Han har haft en sag med PET, og den er afklaret i forhold til PET. Han har ikke haft en sag med Udenrigsministeriet, og jeg går heller ikke ud fra, på baggrund af det, der er sket, at der kommer en sådan fejltagelse en gang til.

Rasmus Prehn (S):

Det var jo ikke rigtig noget svar. Der er altså her tale om en person, en offentligt finansieret professor, som straks han har skrevet under på, at han vil overholde nogle regler, skynder sig at bryde dem og offentliggøre oplysninger, der el-

lers er fortrolige, tilmed til et stort dansk dagblad, hvor han hænger navngivne personer ud. Hvordan kan udenrigsministeren leve med, at en sådan mand bliver ved med at have adgang til Udenrigsministeriets arkiver, uden at det bliver særligt indskærpet, at man selvfølgelig forventer, at de regler, der er aftalt, bliver overholdt?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes da, det er meget logisk, at vi da ikke, når vi på forhånd har sikret os en skriftlig løfteerklæring og der også har været en sikkerheds-godkendelse, som fru Pernille Frahm nævnte, går ud fra, at det menneske bryder sin skriftlige løfteerklæring, når han ved, hvad det er, der er betingelserne for arkivadgang. Det kan jeg da ikke tage som udgangspunkt at han gør. Den anden sag betragter jeg som sluttet og som en lærestreg. Derfor tror jeg ikke, det sker igen.

Formanden:

Så er det hr. Morten Bødskov for et sidste spørgsmål.

Morten Bødskov (S):

Jeg forstår godt, hvorfor udenrigsministeren vil gøre det her til et forhold mellem Politiets Efterretningstjeneste og den pågældende professor, men vi er jo bare nødt til at holde fast i, at den samlede klassifikation, altså det, at Bent Jensen har fået adgang til yderst hemmelige oplysninger, ikke er sket mellem eksempelvis Udenrigsministeriet og Bent Jensen, men mellem Bent Jensen og Statsministeriet.

Den medførte, at Bent Jensen har skrevet under på en række retningslinjer. Under det får han adgang til Politiets Efterretningstjenestes arkiver, han får adgang til Forsvarsministeriets arkiver, og han får adgang til Udenrigsministeriets arkiver. Han bryder så grundlaget for adgangen til Politiets Efterretningstjenestes arkiver, som han altså i udgangspunktet har fået af Statsministeriet.

Der er det, vi undrer os over, at man ikke fra Udenrigsministeriets side ser med meget stor alvor på, at grundlaget er blevet brudt, hvad det er for oplysninger, der er videregivet, hvem det er – det er en professor, og man må gå ud fra, at han forstår det, når han får stukket sådan et papir i hånden – og i hvilken sammenhæng formidlingen af de har oplysninger, som altså sker på et brudt grundlag, videre foregår.